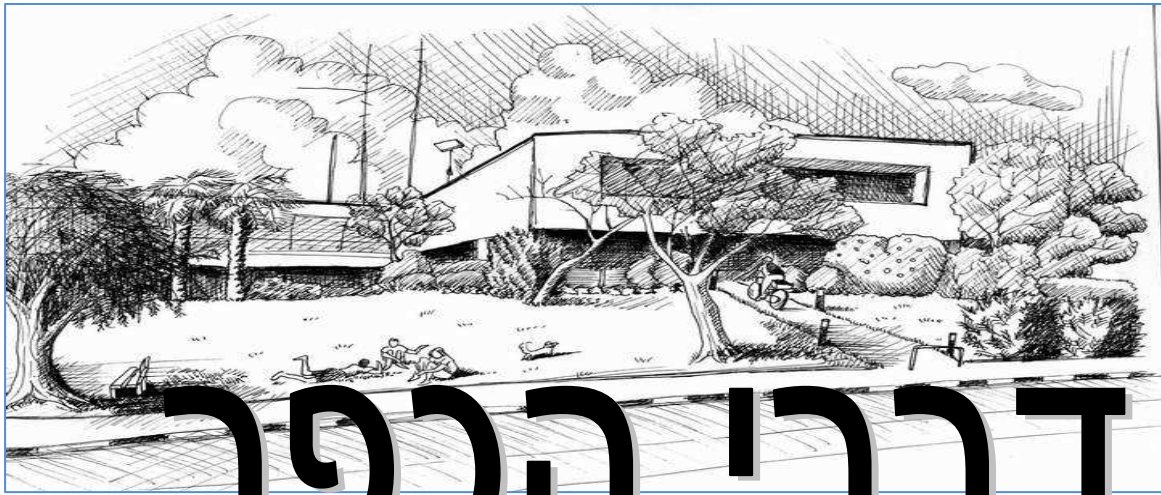

דברי הכפר

"צריך שכל איש ידע ויבין שבתוך תוכו, דולק נר.

"צריך שכל איש ידע ויבין

שבתוך תוכו, דולק נר.

ואין נרו שלו כנר חברו

ואין איש שאין לו נר.

וצריך שכל איש ידע ויבין

שעליו לעמול ולגלות

את אור הנר ברבים,

להדליקו לאבוקה גדולה

ולהאיר את העולם כולו".

(הרב קוק)

גיליון מס. 2231 ג' טבת תשע"א * 10 בדצמבר 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

12/12	אביטל נוימן איריס וולפין איתי בן זאב עמיר שחר (נכד-סמברג) יואל מרקוסון (נכד)	17/12	אודי אגם רפי שיינגזיכט כרמי סינה דני קפלן יובל שיבי (נכדה-רחמני) בן איסטון (נכד)
13/12	אפרים מעין מרים קנדל-אלמן דני סמברג	18/12	אלן איסטון פט בן-זאב יותם עתיר (נכד מנג'יגורסקי)
14/12	בלהה איילון		
15/12	טומי עמית איתמר עדר תאיר כהנא (נכדה ר.כהן) אורטל אורן		
16/12	ריני כהן אדי נמנוב תמר מימרן (נכדה-נמנוב) שלו כהן (נכד ב. כהן)		

מזל - טוב

ימי נישואין

16/12 הלן ואייבן לוי
עדנה ואלק קולינס

חווייה אשכנזית בחינה תימנית.
מזל טוב לרתם איילון לקראת נישואיו לקרן.
ביום שלישי נערכה מסיבת החינה לרתם כמסורת של יהודי תימן.
וב-12.12 הדבר האמיתי. **מזל טוב.**

מִה נֶשְׁמָע

- יום שני בשבוע, המועד האחרון לכתיבת החדשות. השריפה הגדולה כבר כובתה, הגשם הגיע, וריחו הטוב נכנס בעד החלון. אולי סוף סוף יגיע החורף.
- האסון הנורא שפקד את יערות הכרמל, שהחריב את קיבוץ בית אורן, וגבה חייהם של 42 אנשים, שכל מעשיהם שם, היו היחלצות לעזרת אחרים, לא ירפה מאתנו עוד שנים רבות.
- חברת סלקום זכתה מן ההפקר בגלל החדשות הנוראות האלה. 24 שעות אחרי המחדל הגדול ביותר בחיי התקשורת בישראל. ביום רביעי שבתו הסלולרים של למעלה משלושה מיליון אזרחים, שאפילו לא הבינו מדוע הם לא מצליחים ליצור קשר עם העולם החיצון, והאזרחים הנותרים לא הבינו למה הם לא מצליחים להתקשר עם מנויי סלקום. 24 שעות חלפו וכבר אף אחד לא זוכר את החדשות הסוערות של יום האתמול.
- ללא קשר למחדל זה, בגלל אירוע חמור מאד שהיה לי עם סלקום, ושעליו אספר בקרוב, החלטנו, אריה ואני לעבור לפלאפון, בעקבות בני משפחה נוספים שלנו שעשו זאת. עד כה לא ידעתי שלקיבוץ יש הסכם עם חברת פלאפון, וכתוצאה מכך יש לנו "דיל" מצוין, כולל 2000 דקות חינם לחודש למנויי פלאפון בתוך הקיבוץ (יש כבר 200 מנויים כאלה).
- ובמעבר חד, כמו שאומרים...
- חנוכה חנוכה, חג יפה כל כך, אור חביב מסביב גיל לילד רך (וגם לילדים גדולים כמונו). אירועי החנוכה שלנו התחילו עם הדלקת נר ראשון בחדר האוכל, ששוב התמלא אור ואורה, שוב נפרסו כל השולחנות והכסאות, ושוב הדליק נציג ממשפחת פרנק (ג'וני) את הנר הראשון. התכנית האמנותית הייתה הפעם פרי היצירה של המכינה הקדם-צבאית שלנו, שהציגו את "נס

גדול היה פה" של אלתרמן בעיבוד לעברית קלה (מתוך התחשבות באנגלים שבקרבו).

- תערוכת החנוכיות היפהפיות שהובאו לערב זה גרמה לי להתפעל מהכשרונות, ומההשקעה של כל המתחרים. לשופטים הייתה עבודה קשה מאד להחליט מי יזכה בפרסים, אבל מכיוון שהיו הרבה קטגוריות, היו גם הרבה זוכים. ושוב, כל הכבוד למשתתפים. ותודה לוועדת חגים ששוב עשתה לנו חג יפה.
- למחרת בבוקר, (נר ראשון של חנוכה ממש) התקיים בבית הספר מבוא הגליל יום פעילות לכבוד החג, וסיומו היה בטכס יפה שבו השתתף כל בית-הספר והרבה מאד הורים וסבים וסבתות. בכל פעם שאני נוכחת באחד הטכסים של מבוא גליל, אני שבה ומתפעלת מהרמה הגבוהה, מההקפדה על הפרטים הקטנים, של כניסה ויציאה מסודרת של התלמידים, מהעבודה הרבה שמשקיעים המורים כולם. והתוצאה ממש מביאה הרבה כבוד לבית הספר ונחת לנו, בני המשפחה.
- ביום ששי בבוקר התקיימה הדלקת נרות עם שירה וסיפורים בבית יונתן. המתנדבים הצעירים, חברי המכינה שמחו מאד את דיירי הבית בגיטרות ובשירה.
- ובערב במועדון הדלקת נרות עם הרצאה בנושא הגבורה. לצערי נבצר ממני להיות נוכחת, אבל שמעתי שההרצאה הייתה מעניינת, אך ההשתתפות דלה (מזל שחניכי המכינה מלאו קצת את השורות). מכל מקום, תודה **לאורי גנני** שטרח ליצור לנו ערב תרבותי ומעניין.
- בשבת אחה"צ הערב המסורתי של משחקי שולחן, תזכורת יפה **לאנט מעיין** שהייתה אלופת הממציאים והמביאים של משחקים חינוכיים ומבדרים.
- ביום שני בערב היה חדר האוכל מלא וגדוש אנשים וילדים מכל רחבי כפר הנשיא וסביבותיה, שגדשו את השולחנות העמוסים כל טוב חמרים ליצירה אמנותית. והתוצרים יפהפיים: חנוכיות, ויטראז'ים ונרות. את היצירה ליוו סופגניות ולביבות, וגם פיתות

- עם לבנה וחומוס, כמיטב מסורת שמן הזית. תוך כדי הפעילות הציגו התלתונים שתי הצגות בענייני החג. ממש נפלא!
- ובשעה שהעלון כבר יהיה מודפס צפויה הסגירה של אירועי השבוע במרוץ הלפיד, בהובלת המכינה. אבל על כך ידווח כבר בשבוע הבא.
 - למחרת, ביום חמישי הקרוב (לאלה שקוראים את "דברי" ביום הופעתו זה אומר: הערב), ערב מיוחד המוקדש לנשיא הראשון של מדינת ישראל, חיים וייצמן, בניצוחו של ד"ר גיורא גודמן (חבר כפר-הנשיא) ובהשתתפותו של **שמואל חצור**. בטוח שיהיה מעניין
 - מאגף מינהל ומשק מדווח **אורי שובל** על חניות חדשות שנשללו ברחבי הקיבוץ. כמו כן שוקם קו החשמל באיזור "פינק פלואיד" והארוח הכפרי.
 - ותוך כדי כך מתכוננים לשיפוץ הגדול של גן רימון. התלתון הבוגר פינה את ביתו ועבר לפעוטון יסמין (וכבר חגגו את חנוכת הבית בחנוכה), וגן רימון יעבור בקרוב לבניין של התלתון הבוגר. השיפוץ הגדל אמור להתחיל בסוף דצמבר.
 - לפני שבועיים התקיים טיול ותיקים, והפעם לסובב כנרת. היינו בדגניה א' בחצר ראשונים, הצטלמנו על הצריף של אום ג'וני, סיירנו במוזיאון, וראינו סרט יפה על רחל המשוררת. בדרך חזרה עצרנו אצל **אורנה מימרן** וקבלנו הסברים על החממות האורגניות של משפחת מימרן. ההפתעה הגדולה הייתה לראות את **אדי נמנוב**, יושב בפינה בחנות, ועוזר לבתו ולמשפחתה באריזה ובשקילה של מוצרים.
 - כעבור שבוע נסעתי שוב לדגניה א', הפעם בטיול פרטי עם חברה. אני אוהבת מאד את חצר הראשונים, את המבנים מאבן בזלת, ששומרו היטב ומשמשים לחיי היום-יום של הקיבוץ, במרכז דשא ירוק, ומסביב פסלים של חלוצים מן הימים ההם, מפוסלים בחן רב. אחד מהמבנים מאכלס בית קפה נחמד, מעליו סדנה וגלריה של ויטראז'. ובבניין סמוך מוזיאון קטן עשוי בטוב טעם המספר את ספורה של דגניה לאורך הדורות.

- בעיקר התרשמתי מהמוסד החדש שהתמקם בחדר האוכל הישן של דגניה א'. קוראים לו "התלם הארוך" (על משמעות השם אפשר לדבר שעה ארוכה, בהזדמנות אחרת). זהו מפעל חינוכי, המנוהל ע"י חברי הקיבוץ רביד. הם מקבלים שם קבוצות ויחידים, ועורכים אתם מסע, הכולל הצגות, ודיון בדילמות בתולדות הקיבוץ, הציונות, שיתוף וחברה צודקת. בין המגיעים לשם יש הרבה בתי-ספר, תנועות נוער, ואפילו חיילי משמר הגבול מגיעים לשם בקבוצות למסע חינוכי מהנה.
 - ובאזורנו, עצוב מאד לראות את ההדרדרות של החאן בראש פינה. הציפיות לקניון יוקרתי, ואסתטי שנעים מאד לשבת בו לשתות קפה, ליד מזרקות, מתחת לנברשות מפוארות, ולצעוד על שטיחים פרסיים, ציפיות אלה הולכות ונמוגות עם סגירתן של חנויות אחת אחרי השניה. בין השאר נסגרה חנותם של **רון ונעמי פורסטר**. חבל!
 - בשבוע שעבר כתב **דודו פלמה** זכרונות מלוין קיפניס, שכתב את מרבית שירי חנוכה ושירי חגים אחרים, שאנחנו מכירים. גם לנו בכפר-הנשיא יש קרבה ללוין קיפניס הנ"ל. בנו, טל, התחתן עם חנה ליליאן (אף היא נכדה של אמן ידוע), שהייתה חברה בגרעין ה', וסחב אותה מן הקיבוץ שלנו, אבל הם ממשיכים לבוא לבקר את החברים הרבים שיש להם כאן.
- עד כאן לשבוע זה.
שבת שלום
סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר.

משתתפים בצערו של יוסי מלינה

ובני משפחתו

על מות בן דודו שנספה באסון הכרמל

תת-ניצב

יצחק (איציק) מלינה

שלא תדעו עוד צער

האסון בכרמל- כפר הנוער ימין אורד נשרף- בקשה לסיוע

אני פונה אליכם בצורה אישית מתוך הכרותי האישית עם ה'אסון בכרמל' אמא שלי אחראית על בית היתומים בכפר הנוער 'ימין אורד'.
אמנם בכלי התקשורת ממעטים לדבר על 'ימין אורד', אך רובו המכריע של הכפר- בתים ופנימיות של כ- 500 התלמידים,
בתי אנשי הצוות ומחסני התחזוקה נשרפו.
בחלק מהבתים שנשרפו מתגוררים החניכים של אמא שלי - יתומים ויתומות בגילאי 9-19 שהגיעו מברית המועצות לארץ במסגרת 'פרוייקט המאה'.
ילדים יתומים אלו, שזהו ביתם היחיד בארץ, ולמעשה ביתם היחיד בעולם כולו, איבדו את הבסיס היציב שלהם.

אנו מארגנים איסוף של כל מה שאפשר:

- בגדים בנים\ בנות גילאי 9 - 19
- ריהוט- מיטות, ארונות, ספות, שולחנות, כיסאות...
- מכשירי חשמל- מחשבים, תנורים, מקרר, מיקרוגל, קומקום...
- ציוד לימודי- ילקוטים, ספרים, מחברות, כלי כתיבה...
- תרומות כספיות, תלושי קניה

כבר עכשיו הילדים היתומים והיתומות חסרים בגדים וציוד בסיסי- כשהם שוהים בפנימיה חלופית.

ליצירת קשר- הדס בוקע 050-9582841

אנא העבירו את המידע הלאה.
תודה ושנשמע בשורות טובות.

הרפתקה

באחד ממסעותיי ברחבי ארה"ב (ביקור משפחה), הגעתי לאי סנט ג'ון שבקריביים שם ביקרתי את אבי ואישתו והתינוק החדש שלהם, הנכד שלי. אבי בעבודתו, אחראי על הרבה ווילות אירוח באי. אני זכיתי לגור באחת מהן - מחווה לאבי שלי מאחד מבעלי הבתים. וילה מאוד גדולה ממוקמת על גבעה עם מבט על ים הטורקיז למרגלותיה. סביב הבית גינה גדולה מטופחת ויפה. בוקר אחד אחרי שיצא אבי לעבודה ישבנו קרוליין כלתי ואני על המרפסת הענקית, שמעל הים, אני לבושה בבגד ים וקרוליין מניקה את התינוק. שלושה פסטורלית מסביב. פתאום משומקום הופיע צמד של מקומיים שחורים. האישה צעירה ומעזה יותר נכנסה ישר למרפסת ונעמדה מולנו, האיש הזקן בשיער הלבן נשאר לעמוד בחוץ בגינה. שניהם לבושים בבגדים רשמיים למרות החום הגדול. לא אמרו מי הם, לא התנצלו שנכנסו לבית ככה סתם בלי קבלת רשות. ללא פקפוק פונה אלי האישה ישירות, כשאני נעמדת מולה: "יש לי שאלה אלייך. האם את מתפללת לאלוהים כאשר את זקוקה לו?" כלתי המניקה נותרה פעורת פה. ואני עניתי לאישה הזרה: "בטח, שאני מתפללת אליו".

"אבל, האם את מרגישה שהוא עונה לך?" המשיכה האישה שיודעת הכל.

"תמיד!" עניתי לה. כמובן רק מפני שרציתי להתפטר ממנה. ואז אמרתי לה: "אני לא גרה כאן. את יודעת מאין אני באה?" וצעדתי לכיוון הגבר שנראה היה לי מעודן יותר ואני עדיין בבגד ים. ואמרתי לו: "אתה יודע? אני באה מארץ הקודש".

הוא הסתכל עלי: "כן? באמת? באיזו מדינה זה?" הבנתי. באמת לא רציתי לשחק איתם, רק להיפטר מהם בדרך קלה. היה כל כך חם והם לבושים מחלצות עבות ומסורבלות. חוברות תחת בית שחיים. לשאלתי הם ענו לי שהם 'עדיי יהוה'.

אנשי האיים, שנראה שאפילו באמריקה מעולם לא ביקרו. אבל יש להם דת. והם בחרו להילחם בבערות ובאלה שהם מסוממים וחסרי אלוהים. עמדתי שם מולו – עדין בבגד ים – ונתתי לו הסבר מקיף על מפת העולם, ואיפה נמצאת ארץ הקודש שלי. לא נתתי לו דקה של שתיקה והזדמנות שייקח לעצמו את רשות הדיבור. אני גרה בצפון ישראל סיפרתי לו, ומאוד קרוב לים הגלילי איפה שישו הלך על המים. "אבל, האם זה באמת ים?" שאל הזקן.

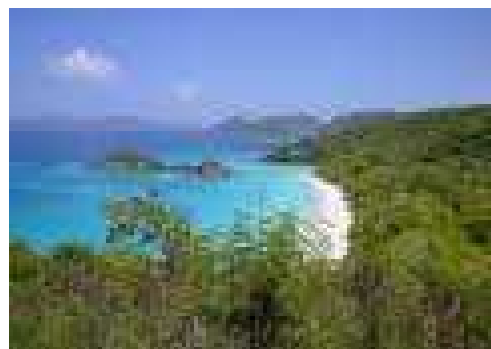
"לא, עניתי לו. זה בעצם אגם. ואז הסברתי לו על הירדן. והוא פשוט עמד שם והיא לידו, ושאלתי: "יש לכם עוד שאלות?" הם נתנו לי מהעלונים שלהם: שם כתוב איך לעשות טוב לאנשים ולאלוהים ועוד דברים....

אז גם עניין אותי ושאלתי: "אתם מטיפים רק באי הזה? או בעוד איים?" "אווה, יש כאן מספיק בערות דתית ואנשים מושחתים באי הזה, יש לנו המון עבודה באי הזה. הודיתי להם והם עזבו.

הם מאוד רצו לקרב אותי לאלוהים, ולא היה להם מה לעשות איתי. קצת מאכזב, לא?!

פניתי לכלתי בחיוך ואמרתי: והם אפילו עדיין לא יודעים שאני יהודיה. חושבים רק; סתם אישה מפלנטה אחרת.

לילה הארט.

איך שגלגל מפונצ'ר מסתובב אז — איזזה עולם זה בכלל

לפני כמה חודשים ראיתי מכונת חונה בצומת כפר הנשיא והנהג של נראה קצת במצוקה. הצמיג האחורי ימני היה מפוצץ וחרוך. הנהג החיוור סיפר שהיה בום והוא נבהל וגם הוא אחרי התקף לב ואין לו כוח לקום. החלפתי לו את הגלגל ושכחתי מהענין ..
היום בבוקר נסעתי בכביש הנ"ל וראיתי מכונת חונה והנהגת שלה נראתה במצוקת מה. הצמיג האחורי ימני היה מפוצץ וחרוך. החלפתי לה גלגל ושכחתי מהענין...

אחר הצהרים בדרכי הביתה על הכביש הנ"ל צלצל הפלאפון באוטו, מישהו ביקש ממני שאעזור לו להביא משהו כבד מחצור. נכנסתי לתחנת הדלק של טובה על מנת לפנות לאחר. בתחנת הדלק ראיתי במקרה את חאלד מטובה שמזמן לא אמרתי לו שלום, אז אמרתי לו.. ואז רץ אלי מישהו מבוגר עם פנים קצת מוכרות: "אתה. הרבה זמן אני מחפש אותך-אתה. כל אחד שבא אלי למסעדה מהכיוון הזה של הקיבוץ. אני שואל אותו עליך".
If you want to shoot'shoot, don't talk. אני צוחק בליבי.
"קוראים לי אבו חאלד וזאת המסעדה שפתחתי, ואתה החלפתי לי גלגל..." סוף דבר, כמה ימים לאחר מכן החלפתי את כל הצמיגים באוטו וביחוד את הימני אחורי.
מה הקשר? כנראה משהו רוחני.

שם הכותב שמור במערכת

נזכור

ח	בטבת תש"ן	5.1.90	מאיר ריפקינד
יא	בטבת תשנ"ג	4.1.93	יוסף חצור

שיטת פלדנקרייז – מה זה ולמה זה טוב?

כמו שיטות רבות המיועדות לשיפור איכות החיים ולריפוי עצמי, גם שיטת פלדנקרייז התחילה מקושי שאיתו התמודד מייסד השיטה. הכל התחיל בשנת 1929, במשחק כדורגל תל-אביבי. משה פלדנקרייז, שהיה שחקן מחונן, נפצע בברכו באופן חמור, פציעה אשר כמעט הביאה לכריתת רגלו. באותו זמן היה פלדנקרייז, שעלה לבדו לארץ מרוסיה בגיל 14, בשנות העשרים לחייו. בשנים הקודמות הספיק לעבוד כפועל בניין, לאמן את חברי ההגנה בג'וי-ג'יטסו, לכתוב ספר על אומנות הלחימה הנ"ל, ולהשלים בגרות בגימנסיה הרצליה (לפי הסדר הזה..)

הרגל החלימה, וקצת אחר כך נסע פלדנקרייז לפריז, שם למד הנדסה, למד ולימד ג'ודו, ועם פרוץ המלחמה עבר לבריטניה, שם שירת בצי. בשנת 1946, על סיפון הצוללת החלק, שבה והתעוררה בעיית הברך הנושנה. על מנת להימנע מניתוח (שהיה מותיר אותו נכה) החליט פלדנקרייז להשתמש בידע ההנדסי מחד והאנטומי מאידך, להקשיב לגופו, ולהתחיל ללמוד כיצד אפשר להשתמש בו בצורה טובה יותר.

בסופו של דבר הברך הבריאה, השיטה פותחה, ופלדנקרייז חזר לארץ והפך מפורסם, בין השאר בכך שהצליח "להעמיד" את בן גוריון על הראש... כיום לומדים ומתרגלים את שיטת פלדנקרייז בכל העולם, מאוסטרליה ועד למקסיקו, ובקרב גם בכפר הנשיא!

שיטת פלדנקרייז מבוססת על פיתוח המודעות לגוף ולתנועה. על ידי ביצוע תנועות מגוונות, אנו בודקים את הדרך בה אנו מבצעים את הפעולות היומיומיות. עצם הבדיקה מאפשרת לנו לשנות הרגלים שאינם מתאימים יותר, להרחיב את טווח התנועה, ולמצוא את הדרכים הנכונות, הקלות, הנוחות והיעילות עבורנו לנוע, ללכת, לעמוד, לשבת, לקפוץ, ולבצע כל דבר בעצם. חלוקת העומס בין השרירים ובין חלקי הגוף משתפרת, וכך נמנעים כאבים ובעיות. אנו לומדים להפחית מאמצים מיותרים משרירי הגוף, וכך למנוע הצטרפות לחצים פיזיים – וגם נפשיים.

השיעורים נעשים באווירה נינוחה, על מזרנים. אחרי שיעור נרגיש נוח יותר עם גופנו, ולאחר מספר שיעורים - סיכויים טובים שיציבתנו תשתפר, וכך גם יכולת התנועה ותחושתנו הכללית.

לפרטים נוספים ניתן לפנות אל מיכל (תושבת) 4960.

פינה קטנה וירוקה

שלום לכולם,

אז נתחיל ככה:

- בגמלא שיחררו לטבע מספר גוזלים של נשרים שהם הביצים הראשונות שהוצאו מהשמורה לחופשי, לאחר שנתיים וחצי שהיו בגן החיות בירושלים. בגמלא מקווים שהם יקימו עוד קינים ויגדילו את הלהקה. כמו כן, שיחררו במעין שחק בנגב 2 ראמות שיצטרפו לעדר הקיים.
- עברה הקריאה בכנסת לחוק נגד נהיגה בחופים.
- בחנוכה - 7.12.10 יערך יום עיון לצפרות באוניברסיטה בת"א. כמו כן, יתקיים יום עיון בירושלים בנושא ספירת ציפורי החצר. פרטים באתר yardbirds.
- למטיילים - עקב שנת החורף של העטלפים, עד אפריל, אין להיכנס למערות.
- לכל השואלים - התשובה היא לא! מזג האוויר לא משפיע על נדידת הציפורים כי יש להם הורמון נדידה, כך שהם ממשיכים את הנדודים דרומה לאפריקה.
- באגמון החולה, נכון להיום, יש בערך 20,000 עגורים וכמה מאות שקנאים וכמובן עוד הרבה ציפורים ובעלי חיים אחרים. בחנוכה יחנכו באגמון מצפור ייחודי בארץ שהוא מצפור צף. הוא יוקם על המים ללא תמיכה. שווה לבוא, לעלות עליו ולהתרשם.
- ישנן מספר עצומות נגד בניה ברחבי הארץ בשמורות טבע. בואו לחתום, להציל לנו את הארץ ולשמור על השטחים הירוקים שעדיין נשארו.
- גם אצלנו לא פסחו על עונת השריפות. למזלנו, זוג מטיילים גילו את השריפה לפני שהתפשטה וכך מנעו עוד אסון טבע בצפון. מי שלא יודע - בשבוע שעבר היו שוב שריפות בנחל אל-על ובעין תינה, זו כנראה הייתה הצתה מכוונת כדי לגנוב עגלים מגונן.
- בדרום עמק החולה, באזור שנקרא מפגש התעלות - צפונית ליסוד - יש שער חדש ולכן החל מהשבוע אין מעבר לאגמון מכיוון דרום. בקרוב יניחו גם שער חדש בשטחי כפר הנשיא מול המחנה, כדי למנוע מטרקטורונים ורכבי שטח להגיע לאגמון ובכך להימנע מגניבת כלים חקלאיים מהעמק.
- ולסיום - לכל רוכבי האופניים - לחברה להגנת הטבע יש אתר לרכיבת שטח בשמורות ובשבילים בכל הארץ. מומלץ להיכנס

ולהתחבר אליו. החברה גם מארגנת לכיתות ט'-י"ב קבוצה לטיולים בשביל ישראל, מהדן ועד אילת.
זהו - צאו לטייל ברחבי ישראל ושמרו עליה מאש ולכלוך.

סופ"ש ירוק לכולנו - איציק.

נ.ב: בכל נושא הקשור לנחשים - יש להתקשר לרותי עמית.

אגדה של חסד / מאת חנן סבר.

האם יצא למי מכם לקרא ספר ולא לרצות לסיים אותו?

לי זה קרה בעודי קורא את ספרו של חנן סבר, איש הגדוד השלישי של הפלמ"ח וממייסדי קיבוץ יפתח, שבגליל.

הספר - המשלב רומן בין אדם מזדקן לבחורה צעירה, עם סיפורים אמיתיים ממלחמותיו של הגדוד השלישי במלחמת העצמאות והעולם הקשה של הקמת קיבוץ על גבעת טרשים בגליל - ריתק אותי. חנן, לדעתי, סופר בחסד. ידע לבנות בעדינות סיפור אהבה כמעט בלתי אפשרית, שמחזיק את הקורא מפרק לפרק במתח לדעת איך תתפתח העלילה. במקביל ותוך כדי הוא מעלה פרשיות מרתקות מראשית המדינה.

בקיצור, ספר חובה לכל אחד ולנוער, ש"לא ידע את יוסף", בפרט.

אורי גנני

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

אלף כבאים

שמעת? שמעת? סח לי בלחש ודי בהיסוס
ידידי משכבר הימים, פרדי הסוס
כמי שמבקש לשתף חבר ישן בסוד כמוס.
שוב רצים להקים בכפר ועדת חקירה
שתבוא ותחקור מה בדיוק פה קרה
מי האשם ועל מי הייתה מוטלת החובה
לסגור את השער לפני שהסוסים בורחים מהארווה...
ועדת שתנבור תחקור ותחפש
מי תרתי משמע "שיחק" באש...
ועדה כזו שתחקור ותברר
מדוע רק בדיעבד לאחר שהכול כבר בוער
ואיך ולמה הוזנח הגוף שעל הגחלת שומר.
ועדה שתקבע באופן נחרץ ובדאות
מי הוא האחראי על שירותי מערך הכבאות!
ומדוע הוא לא עשה את שדרוש היה לעשות, בזמן
הרבה לפני שהכול נמוג בעשן...
ועדה שתפרסם דו"ח עב כרס חמור
על מה שלכול בר דעת נהיר וברור
שיבהיר ויסביר לכלל הציבור
למה לא מתאים השנה לשיר את "אשרי הגפרור"...
דו"ח שקרוב לודאי יעלה אבק על מדף או באיזו מגירה
כאשר כולם כבר יחזרו לשיגרה,
עד שיפקוד אותנו חלילה שוב אסון!
כמו בשירו של ד. סנדרסון:
האחראים יוסיפו את חובתם כרגיל לא לעשות
ושוב יתפלאו שגם אלף כבאים לא יצליחו לכבות.
אמנם כעת האש שכחה - אבל הלב לא שוכח
וידרוש לקיים במלואה כול הבטחה, שהכרמל במהרה שוב יהיה פורח!

איך חרדי וחילוני מסבירים לילד על חנוכה ?

אבא חרדי :

אבא, איך ניצחנו את היוונים?
בעזרת השם.

אז בשביל מה המכבים?

הם היו רק החיילים. השם עזר להם בעזרת השם, וברוך השם הם ניצחו.
המכבים היו חיילים?

אה... חיילים של השם, צבאות השם.

אז המכבים היו חב"דניקים

לא! לא! חס וחלילה!! הם היו ליטאים.

ליהודה המכבי היה נשק?

כן.

אז יהודה המכבי היה חילוני או גוי?

חס ושלום, מה פתאום חילוני או גוי?

אבל רק חילונים וגויים הולכים לצבא

פעם גם דתיים היו הולכים לצבא.

למה המכבים הלכו לצבא ואנחנו לא?

כי היום התורה שומרת עלינו.

ואז התורה לא שמרה עליהם?

אולי תלך עם מוישי לקרוא קצת משניות?

המכבים למדו משניות?

למדו תורה. הרבה תורה.

ולא עבדו?

חס ושלום.

אז אנטיוכוס נתן להם כסף?

לא. הם עבדו והרוויחו פה ושם.

בשחור כמו דוד יענקי?

יענקי לא עובד בשחור!

אז במה עבד מתיתיהו?

הוא היה חקלאי.

מתיתיהו היה תאילנדי?

ד' ירחם, מה פתאום תאילנדי?

אז איך הוא עבד בשדה עם חולצה לבנה?

ומנין לך שלבש חולצה לבנה?

מוישי אמר לי שיהודי אמיתי הולך רק עם חולצה לבנה.

אתה מבלה יותר מדי עם המוישי הזה. אבל הוא צודק.

מה רצו המכבים?

הם רצו מדינה יהודית עצמאית, שהם ינהלו אותה.

זה גם מה שאנחנו רוצים?

כן, אבל אסור לנו להגיד את זה. אנחנו לא ציונים.

אבא אני רוצה להיות מכבי, ציוני, חייל!!
 געוואלד! מה קרה לך?
 בצחוק אבא, אני הולך להופעה של שוואקי.
 אה, יופי. תמסור ד"ש למשפחה של מוישי.

אבא חילוני :

אבא, למה המכבים נלחמו ביוונים?
 לא עכשיו.
 למה לא עכשיו?
 אני רואה עכשיו כדורסל.
 נו אבא!
 אה... מה זה חשוב. העיקר שהם ניצחו.
 אבא, באנציקלופדיה כתבו שזה בגלל שהמכבים לא רצו לאכול חזיר.
 יכול להיות.
 ובגלל זה היתה כזאת מלחמה?
 תראה, חזיר זה ים של כולסטרול, אולי המכבים היו בקטע של בריאות וכל זה.
 ובגלל זה הייתה מלחמה?
 המכבים האלה מהבריאות, יכולים להיות נורא קיצוניים.
 למה היוונים הכריחו אותם לאכול חזיר?
 כי הדתיים עושים עניין מכל דבר.
 המכבים היו דתיים?
 מה פתאום, דתיים לא הולכים לצבא.
 אז איך הם ניצחו את כל היוונים?
 אלוהים עזר להם.
 אבל אמרת שאין אלוהים
 באמת אין.
 אז יש או אין?
 אין. אבל הם חשבו שיש.
 אבא, לא הבנתי.
 מה לא הבנתי?
 אם יש אלוהים
 אז תשאל את אמא.
 כל פעם שאתה לא יודע משהו אתה שולח אותי לאמא.
 אני יודע דברים חשובים. אם יש אלוהים זה לא חשוב.
 כתוב שיהודה המכבי ניצח את היוונים בבית חורון.
 אם כתוב אז כתוב.
 איפה זה בית חורון?
 רחוק. זה לא בארץ, באמריקה.
 אבא, קולומבוס גילה את אמריקה רק בשנת 1492
 אתה יודע שאתה נודניק? זה בשטחים.
 מה, אבא, המכבים היו מתנחלים?

ידעתי. אולי תלך לשחק עם שון?
 אבא, כשנהיה שוב בטיב טעם, גם אותי יכריחו לאכול חזיר?
 אם אתה ממשיך עם השאלות האלה, אין פסטיגל השנה!
 אבל אבא אני מפחד, יש לי רק אחות אחת
 אז מה?
 למכבים היו חמישה אחים שנלחמו ביחד
 אולי תלך לראות דורה?
 רוצה לראות מכבי
 טוב תראה מכבי.
 אבא, איפה המכבים?
 הנה בצהוב.
 אלה מכבים?
 כן.
 איך קוראים להם?
 בלו, אידסון, שחורציאניטיס, פארגו, פרקינס..
 אוף אבא אתה מעצבן. זה לא שמות של מכבים.
 לאן אתה הולך?
 להילחם ביוונים!
 אתה לא הולך לשום מקום!
 אני רוצה להיות מכבי, דתי ומתנחל!
 השתגעת?? אתה לא יוצא מהבית! שמעת!!
 סתם אבא, תירגע. אני קופץ עם שון למקדונלדס
 אה. יופי. תביא לי צ'יזבורגר.

דצמבר, 2010

תושבים יקרים,

אל טל ואל מטר. מישהו שם למעלה הטיל עלינו קללה שהגשם לא יבוא עלינו והנה אנחנו כבר בדצמבר והכול צהוב. אני לא זוכר מתי הגליל הירוק שלנו היה כל כך צהוב באמצע החורף ואני מקווה ומייחל שעוד יבואו ימים רטובים שיצילו את העמק וההר מיובש עמוק ומצימאון.

מתפללים לגשם. כיון שלא רק אנחנו ממתינים לו החליטו במועצת ראשי העדות בישראל לקיים תפילה משותפת לגשם. וביום חמישי 25.11.10 הצפינו כל ראשי העדות בישראל, מוסלמים, נוצרים, דרוזים שומרונים, הרב הראשי הספרדי, הרב הראשי האשכנזי וכולם ביחד, כמאה איש לפחות נפגשו בדומוס גלילי הצופה אל הכנרת והתפללו יחד לבוא הגשם. הלוואי שזה יצליח.

אסון הכרמל. עם הישמע דבר האסון פניתי לראש המועצה האזורית חוף הכרמל והצעתי לו את עזרתנו באירוח משפחות מפונים. אז בינתיים מפונים לא קלטנו אבל קייטנה של ילדי עמותת "אור שלום" שהייתה אמורה להתארח ב"ימין אורד" הגיעה אלינו לבית ספר "עינות ירדן" בעמיר. במקביל כמעט כל קיבוצי המועצה הביעו נכונות לקלוט משפחות ואנו נמצאים בקשר עם אנשי המועצה האזורית חוף הכרמל כל הזמן, לסייע להם גם בעובדים סוציאליים ובכל מה שיבקשו.

נס חנוכה. לשפשף את העיניים ולא להאמין, כך הרגשתי שקיבלתי את אישור שר הפנים להפחתה בארנונה לרפתות. אחרי שנים שאנחנו מגישים בקשות חוזרות ונשנות שיאשרו לנו לגבות ארנונה נמוכה יותר - השנה הצלחנו. ברכות ותודות לעבודתה המסורה של מנהלת מחלקת הגביה שלנו, איריס בן שלום.

נערכים לרעידות אדמה. ביום שלישי 23.11.10 קיימנו ברחבי המועצה תרגיל חירום שהכין אותנו להתמודדות עם תרחיש של רעידת אדמה קשה באזור. עובדי המועצה התייצבו כולם בשבע בבוקר ליד כפר בלום, פתחו אס"ל (אזור סיוע לאוכלוסיה) ומוקד חירום ותרגלנו בסיוע תלמידי בתי הספר והרב"שים פינוי פצועים. במהלך החודשים הקרובים נעסוק במסקנות מהתרגיל ובשיפור המערך הקיים שיאפשר לנו להתמודד טוב יותר ברגע האמת.

קונים גליל עליון. כהרגלי במכתבים האחרונים אני מזכיר לכם וגם לעצמי שחשוב לעודד צריכה מקומית ולקנות גליל עליון. תשגנו וכך גם תתרגלו לפעול.

בתפילה לבוא הגשמים,

אהרון ולנסי
ראש המועצה

הפינה הויזואלית

התמונות הנראות כאן הן של שני פרויקטים מתוך רשימה לבצוע. מגרש חניה ליד הבית של דיאן, מול החניה הקיימת והרחבה של השביל המרכזי ליד חדר האוכל, בין השאר כדי שמשאית האשפה תוכל לעבור בלי נזקים.

שבת שלום

דוד אלמן

Parents Page 10.12.10

Village News: Well the Carmel fire is finally out and the first rain has fallen and the smell of winter (wet earth) is in the air. They promise a wet weekend so could be that winter is making it's belated appearance.

The disaster which hit the Carmel forrest, Kibbutz Beit Oren and other townships in the area also took the lives of 42 people. All 42 were on their way to save others and this catastrophe will be with us for years to come.

Selcom had it's biggest total breakdown during the same period, with total loss of communications which was only fully restored on Wednesday, after 3 million subscribers were without service for over two days. This was the biggest communications failure in the history of the company!

There was another failure on the part of Selcom, that hit us personally, but we'll tell you about that later, because of which Aryeh and I are switching over to Pelaphone. We didn't realize that the kibbutz had a pre-existing agreement with Pelephone that makes it very worthwhile, including 2000 minutes free air time per month to other kibbutz Pelephone subscribers - of which there are 200!

And now to change the subject....Chanukkah!

This is a holiday that everyone loves: the candle lighting, the jelly doughnuts and latkes and, of course, the various activities. The first candle was lit in the dining hall by Johnny Frank. The cultural part of the program was presented by the pre-army group together with members and the Chanukkia competion was held at that time. And what a competition it was! So many interesting and original Chanukkiot by so many talented people. The judges had a hard time but in the end decisions were made and prizes handed out. Thanks to everone who took part and made the evening so successful.

The following day (1st day of Chanukkah) the grade school had planned holiday activities that included many parents and grandparents. Everytime I return from one of the activities in the grade school I am so impressed with the high standard and the effort made to see that all the details are correct. This brings great honor to the school.

On Friday morning there was candle lighting and songs in Beit Yonatan. The young volunteers and the pre-army group were happy to come along and add to the festive air.

On Friday evening there was candle lighting in the Club Room and a lecture on the subject of heroism by (Reserve) General Yair Nafshi. I wasn't there but I heard that the lecture was very interesting but there weren't a lot of people in attendance. Thanks go to Uri Ganani for arranging the evening.

On Shabbat afternoon there were the traditional board and table games organized in memory of Annette Maayan Z"L, who was a specialist at making up riddles and such.

On Monday evening, 06.12, there was an evening of creative activities held in the dining room, with wonderful results: vitrage, candles and of course: jelly doughnuts and latkes (as well as pita with leban and humus) and olive oil. While all this was going on the grade schoolers put on a couple of skits that were great!

When this goes to press, the Chanukkah activities will be over, including the traditional Light Parade. We'll hear about that next week.

But this week, Thursday 09.12, there will be an evening in memory of Chaim Weizman. First President of Israel and our own namesake (Village of the President). Giora Goodman, our new member, will be Master of Ceremony and Shmuel Hatzor will take active part in the evening. Worth going to!

Uri Shuval, our new kibbutz administrator, put out a report that included new parking areas that will be done this year and says that the electrical lines near the B&B have also been redone.

And now the refurbishing of Rimon Kindergarten. The older grade schoolers gave up their house for the kindergarten to use while the work is going on and they themselves will use Yasmin house, where they celebrated Chanukkah this year. The work is scheduled to begin during this month.

Two weeks ago there was an outing of Vatikim around Lake Kinneret. We were in Degania A's original kibbutz courtyard. We took picture of the wharf a Um J'uni, toured the museum and on the way back stopped at the organic farm of Orna Mimran for a quick explanation of what organic farming entails - and saw all the family too. The big surprise was seeing Eddie Nemenov in their store helping one of his grand daughters weighing and packaging the produce.

A week later I went with a friend on a private trip to Degania A'. I really like the original entrance and the old buildings made of basalt stone. They are well taken care of and used to this day, so there is grass planted and statues by local artists erected in the area. There is a coffee shop in one of the old buildings which houses a workshop for vitrage just above it. There is a small museum just across the way which tells the story of Degania down through the generations. But I was most impressed by the new use being made of their old dining hall. It's called the "Long Furrow" (the name has a long story behind it, so we'll save that for another time). It's an educational facility being run by members of kibbutz Ravid. They receive individual visitors or groups and lead them through the various dilemmas faced by the kibbutz movement. A lot of school groups, youth groups and border partol units visit them.

Here in our area it's a bit sad to see the way the 'Han' in Rosh Pinna is losing it's attractiveness. Esthetically it's a very nice place but for some reason stores just seem to be closing out there one after another. Naomi & Ronen Forster are the latest to close down. Pity!

Last week Duda Palma wrote something in about Levine Kipnis, who composed most of the Chanukkah songs we sing, as well as a lot of the other holiday songs. We have a long connection with the same Levine Kipnis: his son, Tal married Hannah Lillian (the granddaughter of a known artist) and was part of the famous Garin H'. Ha actually took her out of KH but they to come to visit their many friends from time to time.

That's it for now and have a great (and hopefully wet) Shabbos.

Gefen, Sachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yonatan, Gal and Bar's grandma
Tamar

MAZAL TOV
to Rotem Ayalon and (Yeminite) Keren
Who celebrated the 'Chena' this week and will wed 12.12.10
Mazal Tov also to parents: Bilha & Asher Ayalon

Birthdays:

12.12	Avital (Ney) Neuman Iris Wolfin Itai Ben-Zeev Amir Shachar (Samberg grandson) Joel Marcuson (grandson)	13.12	Efraim Maayan Miriam Kendall-Ellman Danny Samberg
14.12	Bilha Ayalon	15.12	Tommy Amit Itamar Eder Tair Kahane (R. Cohen g/daughter)
16.12	Renee Cohen Eddie Nemenov Tamar Mimran (Nemenov g/daughter) Shalev Cohen (B. Cohen grandson)	17.12	Udi Agam Rafi Scheingezicht Carmi Sina Danny Kaplan Yuval Shibi (Rachmani g/daughter)
18.12	Allen Easton Pat Ben-Zeev	18.12	Ben Easton Yotam Atir (Mendzagorski g/son)

Anniversaries:

16.12 Helen & Ivan Levine
 Edna & Alec Collins

Commemorations:

05.01.90	Meir Rifkind	בטבת תש"ן	ח'
04.01.93	Joseph Hatzor	בטבת תשנ"ג	י"א

Condolences

To all the Molina family
On the death of Yossi's cousin,
Lt. Commander Yithak Molina
Who died in the Carmel Fire

HELP!!!

Due to the catastrophic Carmel fire, the **Childrens Village of Yamin Orde** was seriously damaged. The village encompasses some 500 students of all age groups.

One of the houses destroyed employs my mother as a House Parent and the children under her care are aged 9 - 19 years, all of whom are orphans and came to Israel from the Soviet Union during the last several years. This is the only home they know and have now lost their base, as such.

We would like to collect the things that they now need:

CLOTHES for both boys and girls aged 9 - 19.

FURNITURE: beds, night tables. Closets, tables, chairs, divans etc.

Electrical goods: Stoves, PC's, refrigerator, microwave, toaster oven, kettles etc.

Study Supplies: School bags, books, notebooks, writing equipment

Monetray donations or shopping coupons are also welcome.

Even now, these kids really need clothing and basic things for everyday living while they stay in alternate dormitories.

Please call **Hadas Bokea** at **050-9582841**

And pass this plea for help on to everyone you know.